

[Ingmar Wagner.]

rede har været inde på — som forpligter staten til at skabe bedre forhold for den; derfor må man fravige, at tipningen skal være en stor indtægtskilde, og i stedet for, som jeg sagde før, lade disse penge gå til sportsungdommen; det er netop forudsætningen for, at vi kan få dygtige sportsfolk. Jeg hører heller ikke til dem, som ønsker, at vi først og fremmest skal dyrke stjerne-sport, men for at Danmark skal kunne gøre sig gældende, også i international sport, må vi have virkelig massesport; der må gives ungdommen sådanne muligheder, at de bedste kan deltage i international konkurrence.

Jeg vil igen understrege, at de unge yder meget, dels gennem store kontingenter, dels gennem anskaffelse af dyre sportsrekvisitter, og skal sporten yderligere udvikles, er det nødvendigt, at man kommer dem til hjælp, for det er i øjeblikket altfor mange af de unge, som ønsker at være med i et sportsarbejde, der simpelthen ikke har råd til det.

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen hævdede, at jeg havde sagt, at staten ville tjene penge ved at holde op med tipstjenesten, men det sagde jeg ikke. Jeg sagde, at staten ville spare store beløb på omkostningskontoen; det er selvfølgelig en slags fortjeneste, for hvad der er sparet, er tjent, det indrømmer jeg. Staten bruger disse penge til formål, som man har sympati for af en eller anden grund, men alligevel ikke tilstrækkelig til at gå til skatteyderne eller til finansudvalget med sagerne. Det vil sige, at hovedparten af pengene bruges til sådanne formål, som ikke ville få penge fra staten eller fra tipsmidlerne via staten, hvis ikke man havde dette apparat; og det koster meget; det er penge, der tages ud af samfundet. Penge, som folk ellers ville bruge på en nyttig måde, overgår til brug på sådanne områder, som folk ikke selv vil skaffe penge til, områder, folk betragter som mindre nyttige. Det er en sådan ødselhed — det omtalte jeg i mit første indlæg — som sådanne let tilvejebragte penge giver anledning til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ninn-Hansen: I overensstemmelse med det ønske, der er fremsat under denne debat, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af motorkøretøjer m. v. [af Tholstrup m. fl.]

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 859, fremsættelsen i tidenden sp. 1399).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Ved det foreliggende lovforslag, der er fremsat af de ærede medlemmer hr. Tholstrup, hr. J. M. Pedersen og hr. Viggo Starcke, foreslås det, at den del af vejfondens andel af motorafgifterne, der henstår ubenyttet ved finansårets slutning, skal anbringes i rentebærende, børsnoterede værdipapirer, der skal kunne realiseres, hvis vejfonden udover de løbende indtægter behøver likvide midler til afholdelse af vejudgifter.

Lovforslaget indeholder ingen ændringer i de nugældende bestemmelser om motorafgifternes anvendelse. Ifølge nugældende praksis fastsættes størrelsen af vejudgifterne på de årlige bevillingslove, idet afgørelsen af dette spørgsmål naturligt indgår som led i de almindelige finansielle overvejelser, og jeg kan ikke rigtig se, at der foreligger en rimelig begrundelse for, at disse midler skal anbringes på en særlig lovbestemt måde, ligesom jeg anser spørgsmålet om forrentning af vejfondens midler for at være uden større betydning, når forholdet jo dog er det, at man i dette høje ting år efter år tager stilling til, hvor store beløb der skal stilles til rådighed for udførelse af vejarbejder. Hertil kommer, at hele spørgsmålet om den fremtidige afgiftslovgivning for tiden er til overvejelse i finansministeriet og i ministeriet for offentlige arbejder, og det må derfor anses for rimeligt, at drøftelsen om vejfondens midler udsættes, indtil de reviderede motorafgiftsforslag foreligger